200

N.º 4 • AGOST 94
300 Pts - 13 FF

Revista mesadèra d'informacion generau dera Val d'Aran, Alta Ribagorça e Comenges

MONITORS

L'escola FORCA es dedica a la formació d'educadors i educadores en el temps lliure infantil i juvenil a Catalunya des de l'any 1982 essent des de llavors la seva finalitat de possibilitar a totes les persones que es preocupen per l'educació en el lleure una formació que els permeti afrontar la important tasca educativa que realitzen, amb els nens i nenes dels seus grups i unitats, amb el màxim de coneixement, reflexió, aprofundiment i responsabilitat, per tal d'aconseguir els seus objectius educatius.

Dins aquesta línia l'escola disposa de diferents nivells de formació:

CURSOS REGLATS

Són cursos homologats per la Secretaria General de Joventut i que donen accés al títol oficial que aquesta expedeix. Aquests cursos bàsicament tenen dos nivells: Monitors i directors.

CURS DE MONITORS D'ACTIVITATS DE LLEURE INFANTIL I JUVENIL INTENSIU D'ESTIU

Dates: 3-14 d'agost
Lloc: casa de colònies a determinar
Preu: matrícula 22.000
Pensió completa: 20.000
Durada del curs: 105 hores

CURS DE DIRECTORS D'ACTIVITATS DE LLEURE INFANTIL I JUVENIL INTENSIU ESTIU

Dates: 1-14 d'agost
Lloc: casa de colònies a determinar
Preu: matrícula 26.000
Pensió completa: 26.000
Durada del curs: 130 hores

A banda d'aquests dos cursos l'escola es troba oberta a la possibilitat de concertar cursos amb aquelles entitats, administracions locals (ajuntaments i consells comarcals) que hi estiguin interessades.

SECRETARIA DEL CURS

ESCOLA FORCA

C/ Cervantes, 5 entr. - 08002 Barcelona
Tel. (93) 317 94 54
de 16 a 20 hores de *dilluns a divendres*
Fax (93) 412 10 63

Inscripció Oberta fins cinc dies abans de començar el curs.

En conveni amb:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General de Joventut

l'associació laica de l'Escoltisme Català

ESCOLA FORCA
ESCOLA D'EDUCADORS EN EL LLEURE

Sumari

- *Als nostres lectors* 4
- *Editoriau* 5
- *Aran per sa lengua* 6
- *«Parelles» - Aigua* 7
- *Actualidad del sector empresarial* 8
- *1ª Emisión de Bonos Bolsa Europeas* 9
- *Es possible l'escoltisme a l'Aran?* 10-11
- *Peth futur dera Val d'Aran* 12-13
- *Aigüestortes també lluita contra el foc* 14-15
- *Barruera proyecta un parque ecológico en la margen izquierda del río Noguera de Tor* ... 16-17
- *Lordères: Era istòria inacababla?* 18
- *La iglesia vieja del Pont de Suert, ¿futuro museo?* 19
- *Vacances solidàries* 20-21
- *Vacunació antitetànica* 22
- *Ordenadores en color* 23
- *Qualitat total?* 24
- *Glòria Estefan - «Como agua para chocolate» Concurs fotogràfic* 25
- *Parlem!!!* 26
- *III Concurs Noves Tecnologies aplicades a la Restauració* 27

Edite: INCOP-2000 S.L.
Adreça, administracion e publicitat: Castièro 15., Apt. de Correus 161, 25530 Vielha. Fax: 973-64 23 25
Director: Joan Codina
Redaccion Alta Ribagorça: Anna Blume
Redaccion Comenges: Jean-Marie Dumont
Salut: Maria Teixidó
Esvagaments: Leo
La Tira: Laura
Era puncha: Maki
Producció: Ana Belen Castro
Correccion lingüistica: Esther Gené
Frederic Vergés
Eulàlia Sabater

Publicitat Alta Ribagorça: Albert Alins

Publicitat Aran e Comenges: Salvador Roig

Collaboren en aguest numerò: Eduard Vallory

Disseny i fotocomposició: Gràfic Nou Lleida, S.L.

Imprimeix: Casa Torres, S.L.

Dipòsit Legal: L -417-1994

INCOP-2000 revista mesadèra d'informacion generau dera Val d'Aran, Alta Ribagorça e Comenges, non s'identifique pas de sòrta obligada tamb era opinion exprimida enes articles signats.
Cap de part d'aguesta publicacion non pòt pas èster reprodusida per cap de miei se non ei tamb era permission dera enterpresa editora.

Als nostres lectors:

Sense quasi adonar-nos, ja fa cinc mesos que, més o menys puntualment, arribem a les mans d'un bon grapat de lectors. Durant aquest temps hem intentat, i creiem que ho estem aconseguint, consolidar una nova revista, hem dedicat temps i esforços per fer que aquestes 28 pàgines fossin una mica millor cada mes.

Durant aquest temps hem començat a donar-li una certa forma a aquest projecte que esperem que encara tingui molt camí per endavant, alguns plantejaments inicials s'han modificat, s'han obert també noves perspectives.

Sense deixar d'estar satisfets de la resposta i el suport rebuts pels lectors, hem anat veient com si bé el nombre de subscriptors creix regularment, és un creixement força lent. Hem vist també com el suport de les institucions oficials ha estat molt per sota del que esperàvem, i ja el prevèiem molt limitat, el que es fa una mica difícil d'entendre si penseu que ningú dels que participem en aquesta revista treiem ni pensem treure cap rendiment econòmic.

És per aquestes raons que ens hem vist obligats a replantejar-nos alguns aspectes del projecte inicial i a modificar en part les idees inicials. Aquestes modificacions afectaran sobretot a la periodicitat de la revista, que, a partir d'ara, serà bimensual. El proper número doncs no sortirà a principis de setembre, sinó a principis d'octubre. Això no afectarà pas les subscripcions, doncs a final d'any s'hauran publicat els sis números subscrits. A partir de llavors la continuïtat de la revista passarà inevitablement per haver aconseguit arribar a un bon nombre de subscriptors, els suficients per garantir la imprescindible viabilitat econòmica d'aquesta publicació, és a dir, els costos d'impressió perquè, recordeu, que tothom qui participa en la seva elaboració ho fa voluntàriament.

No ens ha agradat prendre aquesta decisió, però és l'única manera de poder assumir la càrrega econòmica, és per això que us demanem la vostra comprensió i també que doneu la màxima difussió possible a la revista, que ens ajudeu a fer nous subscriptors doncs són l'element fonamental perquè aquestes 28 pàgines, que esperem que ja sentiu una mica vostres, puguin tenir continuïtat.

INCOP-2000

Editoriau

Tanlèu ei arribat er estiu, e sustot eth mes d'agost, era manca d'activitat politica e d'auti eveniments noticiables hè qu'arriben as mieis de comunicacion tota ua sòrta de tèmes des que normaument non se costume pas de parlà-ne enes autes sasons der an.

Ecologia, cultura, espòrts,... an era sua petita hièstra informatiua es mesi d'estiu, hièstra non pas guaira ampla per'mor que soent demore esclipsada pes activitats de vacances e era promocion toristica.

Un bèth cantièr d'aguesti ahèrs son massa importants entà dedicà-i sonque atencion dus mesi ar an coma maximom, atau siguesse possible que pendent era rèsta der an era activitat politica e es actes oficiaus non se mingèssen pas tot er espaci as mieis de comunicacion, en tot deishar de cornèr o en dusau tèrme era informacion sus aguesti tèmes, e ath delà, que tanpòc era promocion toristica siguesse er unic tèma principau.

Tradicionaument es mèstres e d'auti collectius dediquen part des sues vacances a formà-se e reciclà-se, era tendéncia d'aué ei de cercar d'amplir eth temps de léser tamb activitats diuèrses, mès plan bona causa serie qu'aguestes activitats non siguessen pas sonque ludiques o esportiues. Ei possible, en tot mantier un cèrt compausant ludic, prén-er part en fòrça aspèctes relacionats tamb aguesti tèmes tant importants des que mès ensús ne parlàuem e hèr de que es vacances e er estiu en generau, sense deishar d'èster ua pòsa meritada pera activitat desvolopada ath long dera annada, siguen quauquarren mès qu'un parentèsi soent sense contengut.

Aran per sa lengua

Eth darrèr dia 24 de junhsèga eth collectiu «Lengua Viua» organisèc era prumèra corsa «Aran per sa lengua». Aguesta corsa consistic en ua gessuda lèu lèu simultanèa de Montgarri e de Pònt de Rei des participants. Ath long deth trajècte cada pòble auie despartit es sòns vesins que prenien part ena medeisha laguens deth sòn termiari municipau e que se cuelhien eth relèu es uns as auti en tot engrossir eth nhòc dera corsa.

Es dus còssi de corsa, eth que pujaue de Pònt de Rei (Garona ensús) e eth que viege de Montgarri (Garona enjós) se junheren en Mijaran a on es dus caps de corsa placèren es dues claus que toti dus tiegen enes sues mans en un pannèu de husta en tot simbolisar era unitat d'Aran d'un cap ar aute deuant dera defensa dera sua identitat.

Laguens eth clauson des pardies dera glèisa de Santa Maria de Mijaran, ath deuant d'un milenat de persones comencèc er acte tamb ues paraules dera cap de protocòl Lisa Escala en tot balhar es mercés pera sua preséncia en acte as representants des «ikastolas» deth País Basc (Euzkadi) e as organismes, enterpreses e institucions que balhèren eth sòn supòrt materiau.

Ara seguida eth president de «Lengua Viua» Joan Riu, eth representant dera joenessa aranesa Eishard Jaquet, d'Enric Caubet coma representant dera rèsta dera comunautat aranesa e eth responsable d'organisacion Joan Estévez, liegeren sengles manifèsts en pro dera defensa pròpria d'Aran.

Un viatge realisats aguesti parlaments era organisacion presentèc es menestieraus de quauqui pòbles e aufric a toti es assistents còca e moscatelh. Ath delà er acte compdèc tamb era participacion dera cantaira occitano-aranesa Lúcia e deth grop occitan «Los de Nadau».

Aguest acte a estat eth prumèr acte multitudinari deth collectiu «Lengua Viua» e qu'a estat capable de desvelhar eth sentiment dera comunautat aranesa envèrs ath sòn mès naut signe d'identitat qu'ei era sua lengua.

F.V.B.

Subscriviu-vos a **INCOP-2000**. Trameteu la butlleta a l'Apartat 161 o al C/. Castiero, 15 i ens ajudareu a tirar endavant la revista i la rebreu cada mes a casa vostra.
Subscripció 6 mesos: 1.800 pts.

INCOP 2000

BUTLLETA DE SUBSCRIPTOR

DADES DEL SUBSCRIPTOR NIF

Nom i cognoms .....

Carrer ..... Núm. ..... Pis ..... Tel. .....

C.P. ..... Població ..... Comarca .....

FORMA DE PAGAMENT

XEC
Xec núm. ..... a nom d'INCOP Banc/Caixa .....

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA
DOMICILI SUCURSAL Carrer ..... Núm. .....
Població ..... CP. ..... Comarca .....

Compte corrent núm. .....

Nom del titular .....

Els prego que fins a nou avís carreguin en el meu compte o llibreta de la seva entitat els efectes que siguin presentats per INCOP-2000

Signatura titular,

....., a ..... de ..... de 19 .....

«Molta roba i poc sabó...»

'Parelles'

Alguns sectors de la societat estan esbalotats pel caràcter que està prenent l'equiparació de les parelles de fet amb les de dret, i és que els temps continuen canviant i ningú s'hi pot resistir. Fins i tot els més reticents als canvis socials no poden tancar els ulls a la nova realitat: una multitud de maneres de parella i família. Mentre aquí encara estem debatint si una parella no casada ha de tenir o no els mateixos drets que una casada, a Amèrica i a Europa ja es barallen per si una parella homosexual ha de poder o no adoptar fills o criar-ne havent-los tingut amb persones de l'altre sexe.

Mentre el món no accepti totes les formes d'aparellar-se i ho accepti de veritat, les parelles i famílies que no siguin com la majoria hauran de patir la intolerància quotidiana i la incomoditat per solventar entrebancs administratius, de convivència o íntims, i tot plegat, en un món ple de separacions i divorcis, banyes, desamors i soledats amargues. Tot plegat per quatre dies de vida i dos de felicitat relativa.

Anna Blume

Fotograma

Aigua

La manca d'aigua és un problema que s'agreuja quan arriba la temporada d'estiu. Durant la resta de l'any sentim parlar de sequera però no hi ha qui s'ho acabi de creure, quan plou durant dies seguits i especialment els caps de setmana. És quan arriba l'estiu que ens adonem del seu valor. L'aigua és la font de la vida, necessitem aigua per a tot allò que fem. La seva manca és el preludi dels desastres: incendis, desertització, pobresa... i en casos extrems epidèmies i mort.

Les campanyes dels organismes públics, que s'entesten en educar-nos en mil qüestions, sovint de forma contradictòria, no han deixat de banda aquest problema i ja fa temps que ens ensenyen a estalviar l'aigua. Tancar bé les aixetes, dutxar-se més que banyar-se, (alguns radicals diuen que cap de les dues coses, però cal suspitar que amaguen brutes intencions), fer servir els electrodomèstics a plena càrrega, són alguns dels consells, valuosos, que ens donen perquè estalviem aigua.

Tractant-se d'estalviar aigua no penso anar contra corrent, però em resulta sorprenent veure com per un costat se'ns demana tancar fort les aixetes mentre per tot arreu proliferen les piscines privades i els camps de golf, les indústries continuen contaminant els rius i hi ha més parcs aquàtics que depuradores.

Penso tancar bé les aixetes i posar les rentadores ben plenes, però estalviar aigua és una altra pel.lícula.

Pol Aroid

Actualidad del sector empresarial

INFORMACION FISCAL

De las numerosas medidas que ha adoptado el Gobierno para facilitar el crecimiento económico y la creación de empleo, consideramos digna de destacar por su importancia el Real Decreto-Ley que establece la LIBERTAD DE AMORTIZACION PARA LAS INVERSIONES GENERADORAS DE EMPLEO.

Las empresas que deseen acogerse a dicha posibilidad, deberán tener muy en cuenta si se puede aplicar en el régimen fiscal al que se encuentren sujetas, o por el contrario les es conveniente efectuar algún cambio de régimen, forma jurídica o titularidad de las mismas.

En cumplimiento de dicha disposición, los elementos del activo fijo material nuevos, afectos al desarrollo de la actividad empresarial del sujeto pasivo, puestos a su disposición entre el 1 de enero de 1994 y el día 31 de diciembre del mismo año, gozarán de libertad de amortización siempre que, durante los veinticuatro meses siguientes a la fecha del inicio del período impositivo en que los bienes adquiridos entren en funcionamiento, la plantilla media total de la empresa se incremente respecto de la plantilla media de los doce meses anteriores y dicho incremento se mantenga durante un período adicional de otros veinticuatro meses.

La cuantía de la inversión que podrá beneficiarse del régimen de libertad de amortización será la que resulte de multiplicar la cifra de 15.000.000 de pesetas por el referido incremento calculado con dos decimales.

Para el cálculo de la plantilla media total de la empresa y de su incremento se tomarán las personas empleadas, en los términos que disponga la legislación laboral, teniendo en cuenta la jornada contratada en relación con la jornada completa.

La libertad de amortización será aplicable desde la entrada en funcionamiento de los elementos que puedan acogerse a la misma.

El régimen previsto en el apartado anterior también será de aplicación a los elementos encargados en virtud de un contrato de ejecución de obra suscrito durante 1994, siempre que su puesta a disposición sea anterior al 31 de diciembre de 1995.

Lo previsto en los apartados anteriores será igualmente de aplicación a los elementos de activo fijo material construídos por la propia empresa.

La libertad de amortización será incompatible con algunos otros beneficios fiscales, más o menos interesantes según el volumen de la inversión, el número de personas a contratar y la previsión de beneficios a obtener en los próximos ejercicios.

En el caso de transmisión o venta del elemento o elementos que hayan gozado de la libertad de amortización, únicamente podrá acogerse a la exención por reinversión el importe del incremento de patrimonio determinado por la diferencia entre el valor de transmisión y su valor neto contable calculado por aplicación del coeficiente máximo establecido en las tablas de amortización oficialmente aprobadas.

En el supuesto de que se incumpliese la obligación de incrementar o mantener la plantilla, se deberá proceder a ingresar la cuota íntegra que hubiera correspondido a la cantidad deducida en exceso más los intereses de demora correspondientes.

El ingreso de la cuota íntegra y de los intereses de demora se realizará conjuntamente con la autoliquidación correspondiente al período impositivo en el que se haya incumplido una u otra obligación.

Resumiendo, la utilización de la libertad de amortización posibilita el diferir el pago de las cuotas del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas o del Impuesto de Sociedades hasta la total amortización de las inversiones acogidas a la misma. Al ser incompatible con otras bonificaciones que pueden ser más o menos interesantes que la que nos ocupa, es conveniente estudiar caso por caso para decidir cual es la medida aplicable que resulte más ventajosa y obrar en consecuencia.

J. Tolo

J. TOLO Y ASOCIADOS, C.B.
Asesoría Empresarial
Centro contable y de proceso de nóminas.
Servicios de asesoría tributaria, relaciones laborales y Seguridad Social - Agente de Seguros colegiado
Av. Castiero, 15 **25530 VIELLA** Tel. 64 21 58 • Av. Victoriano Muñoz, 31 Tel. 69 05 48 **25520 EL PONT DE SUERT**

1ª Emisión
Bonos Bolsas Europeas

¿Qué es un Bono Bolsa?

Es un Bono cuyo rendimiento está ligado a la rentabilidad de un índice o varios índices bursátiles.

El emisor asegura el capital invertido. El rendimiento se cobra al vencimiento y está sujeto a retención fiscal.

Bonos Bolsas Europeas

Los Bonos Bolsas Europeas se emiten por la *Société Générale Valores*, filial de *Société Générale*, a un plazo de tres años y en pesetas. Tienen la especial característica de que su rentabilidad se determinará en la fecha de su amortización en función del rendimiento del mercado de renta variable suizo, francés e inglés.

Al suscribir la emisión se ofrecen al inversor dos opciones:

A) Garantía de la devolución al vencimiento del 100% del capital invertido y cobro de rendimientos del 100% del alza de las Bolsas referenciadas.

B) Garantía de la devolución al vencimiento del 95% del capital invertido y cobro de rendimientos del 125% del alza de las Bolsas referenciadas.

Garantía: Emisión garantizada por *Société Générale* que disfruta de una alta calificación de solvencia: AA por *Standard and Poor*. Esta calificación es la misma que esta importante agencia otorga a la Deuda Pública Española.

Seguridad: El inversor tiene garantizada la devolución del 100% o del 95% del capital invertido, según la opción elegida.

Rentabilidad: La derivada del promedio de los índices de las Bolsas de referencia.

Liquidez: El emisor se compromete a mantener la liquidez de los títulos que se negociarán en los mercados secundarios de Barcelona y Madrid.

No existe riesgo de cambio: La rentabilidad de los Bonos, al estar nominados en pesetas, también se recibe en pesetas, por lo que el inversor no asume ningún riesgo de tipo de cambio.

Ventajas que ofrece

Favorable sistema de cálculo de la rentabilidad

El índice de cada una de las Bolsas en la fecha de amortización se determinará en base a la media de los índices del 15-05-97, del 15-06-97 y del 15-07-97. Esta forma de cálculo protege al inversor de la caída de índices en la última fecha.

Además, si durante el período de vigencia de la emisión, un índice hubiese bajado, éste tomaría el valor cero. Ello supone que una bajada de uno de los índices no anula la subida de otros. Sin embargo, las subidas siempre se suman a la rentabilidad final.

Grup Bankpime
Plans de jubilació Gestió de Patrimonis
Fons d'Inversió Actius Financers
Castiero, 15
VIELHA
Av. Victoriano Muñoz, 31-1r-3a
EL PONT DE SUERT
Tel. 69 05 48

És possible l'escoltisme a l'Aran?

L'Escoltisme, és un moviment educatiu fundat a principis de segle i que compta amb gran tradició a Catalunya. A grans trets, es basa en el desenvolupament de la personalitat dels nens/es i nois/es, mitjançant la vida de grup en el temps del lleure; això va acompanyat d'una transmissió de valors, i de confiar-los-hi responsabilitats per provocar-los-hi així una autoexigència, un compromís. Concretament a Catalunya, existeixen les organitzacions **Escoltes Catalans**, associació laica, i **Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya**, associació catòlica.

Als agrupaments, hi van nens des de 6 anys fins als 17 en endavant, i es divideixen en unitats (grups d'edat metodològics): de 6 a 8, de 9 a 11... i cada unitat té uns adults responsables (educadors) que anomenem «*caps*». Allà hi fan activitats diverses on treballen el sentit de la responsabilitat i l'esperit de servei, que van des de manualitats, tallers, trobades, descobertes i campaments (per Setmana Santa i a l'estiu), fins esports de muntanya com l'esquí, l'escalada o l'espeleologia, assumint tot divertint-se una sèrie de valors.

Resulta que el 1989, dos nois que havien fet de caps a un agrupament d'Escoltes Catalans van venir a viure a l'Aran. I com que els escoltes estem molt capficats en això de l'educació, i en tot el que representa l'escoltisme (potenciant valors com la solidaritat, el respecte mutu, l'estima al país, el compromís personal...) aquests dos caps, en Joan i la Núria, van creure que seria molt positiu d'intentar crear un agrupament a Bossòst, que era on havien anat a viure, ja que a l'Aran mai havia funcionat cap Agrupament Escolta. Però els valors que l'escoltisme propugna, no podien permetre que es creés un Agrupament Escolta a l'Aran donant l'esquena als trets característics d'aquest país; i tampoc no hagués estat possible. Per això, es van plantejar crear un «agrupament escolta» aranès que fos un primer pas per a la creació d'una associació d'escoltisme laic a l'Aran, que es podria anomenar «**Escòltes d'Aran**»,. I així ho van fer; i el començament de l'A.E. Baish Aran, a Bossòst, va ser fantàstic. Molt recolzament per part de la gent i institucions de Bossòst, l'Ajuntament els va cedir un local, l'Agrupament estava ple de nens... fins i tot, en previsió de la creació de nous Agrupaments a la zona del Baish Aran, van decidir de canviar-se el nom, anomenant-se «***Agropament Escolta Eth Cabiròu***», nom que ha

Peth Casteth, s/n
Tel. 64 02 24
MÚTUA LLEIDATANA
25530 VIELHA

mantingut fins ara.

El fet que es creés un Agrupament a l'Aran i que sigués realment sensible a la realitat cultural aranesa, sensibilitzà al seu torn enormement i donà coneixement als prop de 1.500 caps responsables d'Escoltes Catalans del què és l'Aran. Gràcies a articles, xerrades i converses vàries, els caps dels diferents agrupaments d'arreu de Catalunya van anar veient la importància que l'aranès sigui igual d'oficial a l'Aran que ho és el català a la resta del Principat, que l'Aran no és una comarca més, sinó un país governat pel seu Conselh Generau, etc. Com a comentari, destacar que, fa dos anys, a l'Assemblea de l'Associació, es van modificar els Estatuts que deien que la llengua oficial d'E.C. és el català, per afegir que a l'Aran la llengua de l'Associació serà l'aranès.

Quin és el problema, doncs? La manca de caps responsables. M'havia oblidat de dir que tota la feina que es fa als agrupaments, és totalment voluntària, això és, gratuïta, és a dir, un cap no cobra ni un duro per estar cada dissabte preparant activitats per als nens i nenes. Per què? Doncs perquè es parteix de la base de que un escolta està compromès en una sèrie d'aspectes, entre ells la voluntat de potenciar en els infants i joves uns valors que creu necessaris; i la seva feina els dissabtes al «Cau» (és així com anomenen els locals de l'Agrupament) és, a més de fer el que pot semblar que són només activitats per passar l'estona, fer que dins d'aquestes activitats es treballin uns valors i que el nen/a creixi com a persona dins l'Agrupament. Fer que aquest nen/a, arribi un moment que, al tenir clar aquests valors, es proposi un progrés personal; s'autoeduqui.

Tot això sembla molt maco, i ho és; però a l'Eth Cabiròu hi ha hagut alguna cosa que no ha acabat d'anar bé; pot ser allò que ha fet que, malgrat que faci 80 anys que hi ha escoltisme al Principat, a l'Aran mai s'hagi arribat a consolidar?

La gent de l'Aran que van fer de caps amb en Joan i la Núria realment entrava amb ganes; però hi mancava la consciència de què, realment, havien de tenir un compromís en tant que educadors i en tant que escoltes envers las tasca que estaven fent. I aquest compromís total es transformava en ajuda esporàdica. A l'Agrupament, però, hi ha una possible solució. No us ho he dit, però suposo que ho haureu deduït, que quan un noi/a acaba la seva etapa de formació dirigida per educadors (cap als 17 anys), pot passar a esdevenir ell mateix un educador, un responsable. Això, a l'Eth Cabiròu, va estar a punt de passar. Uns nois que van fer fa dos anys uns campaments d'estiu a Becours (Occitània) van estar a punt de començar a fer de Caps. Però aquí es planteja un problema: és possible fer de Cap, a l'Aran? M'explico. El meu dubte, està en si el fet que l'activitat econòmica de l'Aran és eminentment turística i de serveis fa que quan un jove que es plantegi fer de Cap, ho prioritzi tot (en aquest «*tot*» hi incloc treballar al bar del pare, a la pista d'esquí, a la botiga...) un dissabte a la tarda, abans d'estar a l'Agrupament educant nens/es. Dic el dissabte a la tarda, no tota la setmana; no plantejo que un cap hagi de deixar la seva manera de guanyar-se la vida per l'Agrupament, però sí que em plantejo que aquesta persona pot trobar la manera de poder dedicar la tarda (de 4 a 7 h) dels dissabtes a l'Agrupament; o no? És clar, jo parteixo d'una manera de pensar, amb allò de «fer servei» i d'ajudar els altres. Potser hi ha qui creu que aquests plantejaments no es poden tractar arreu?

La gent que va fer funcionar durant un bon temps l'A.E. Eth Cabiròu, malgrat que no sigui flors i violes la feina que van dur a terme, segueixen pensant que és necessari i possible l'escoltisme a l'Aran. I jo, malgrat la distància que ens separa, també ho penso; com a mínim, perquè vaig conèixer quatre nois de l'Eth Cabiròu que crec que van entendre (com a mínim una mica) què és prendre un compromís. Però l'únic agrupament escolta de l'Aran ja fa temps que no fa activitats per manca de caps, i el que al meu entendre és trist és que la teòrica manca de joves adults per fer de responsables, la mateixa gent i les Institucions (recentment recobrades) de l'Aran deixin morir definitivament un nucli d'associacionisme que, en definitiva, és un bé social per a tota la col.lectivitat.

Eduard Vallory i Subirà
Professor d'Escoltisme de l'Escola
FORCA d'Escoltes Catalans

Aigüestortes també lluita contra el foc

El Parc Nacional crea un pla bàsic de prevenció d'incendis

El Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici no vol quedar-se enrera en la lluita contra el foc que aquest any està arrasant el territori català. El patronat del parc va aprovar a principis de 1994 un pla bàsic de prevenció d'incendis que ja ha posat en marxa aquest estiu.

El pla s'ha realitzat en col.laboració amb la Generalitat, incloent-hi els agents forestals i els parcs de bombers de la zona, i l'àmbit d'aplicació és de 40.762 hectàrees de parc i perifèria repartides en 10 municipis i 4 comarques.

El programa d'actuació ha estat precedit d'un inventari de les zones de freqüentació de persones, de la xarxa viària bàsica, de les masses forestals, dels refugis, cabanes, zones d'acampada, àrees recreatives, abocadors i línies elèctriques, així com de visitants. També s'han fet estadístiques dels incendis que s'han produït a la zona en els últims 8 anys i s'han analitzat els tipus de focs més corrents en aquesta àrea, que són de matolls i pastures, per llamps o per negligència. Per subzones, les potencialment més susceptibles d'incendi són els boscos de Valarties i Aiguamòg a la Val d'Aran, la Farga i el bosc de Llacs a l'Alta Ribagorça i el bosc de la Mata d'Espot, Peguera, Riuferd, bosc

de Raspes i Samboiné al Pallars Sobirà. Les actuacions previstes pel pla són dues àrees tallafoc de 150 metres d'amplada i l'aprofitament de dos corredors naturals al bosc de Son, així com vies d'evacuació i penetració, senyalització de pistes, manteniment de camins i millora d'accessos, tancament de sis pistes al Pallars Sobirà, i aprofitament dels punts d'aigua propis i fixos construint petits dipòsits de 15.000 litres i 30.000 litres.

Aquesta zona no és tradicionalment de les més perilloses, però en un any i, sobretot, en un estiu tan sec, ja cap zona pot escapar-se del foc. L'alerta és a tot arreu.

Així mateix, també es durà a terme una campanya d'educació ambiental amb cartells, plafons, fulletons, vídeos, entre d'altres, i la ubicació de contenidors i àrees recreatives. Per últim, també està prevista la creació d'un òrgan tècnic, estable i reconegut de seguiment i coordinació de propostes preventives dins el parc nacional.

Aigüestortes és el primer espai amb una institució pròpia al darrera que posa en marxa un pla tan ambiciós com aquest.

Fa un mes, i després dels devastadors incendis produïts en altres zones de Catalunya, van començar les patrulles intensives a treballar més a fons en la zona del parc i la seva perifèria. Aquesta zona no és tradicionalment de les més perilloses, però en un any i, sobretot, en un estiu tan sec, ja cap zona pot escapar-se del foc. L'alerta és a tot arreu.

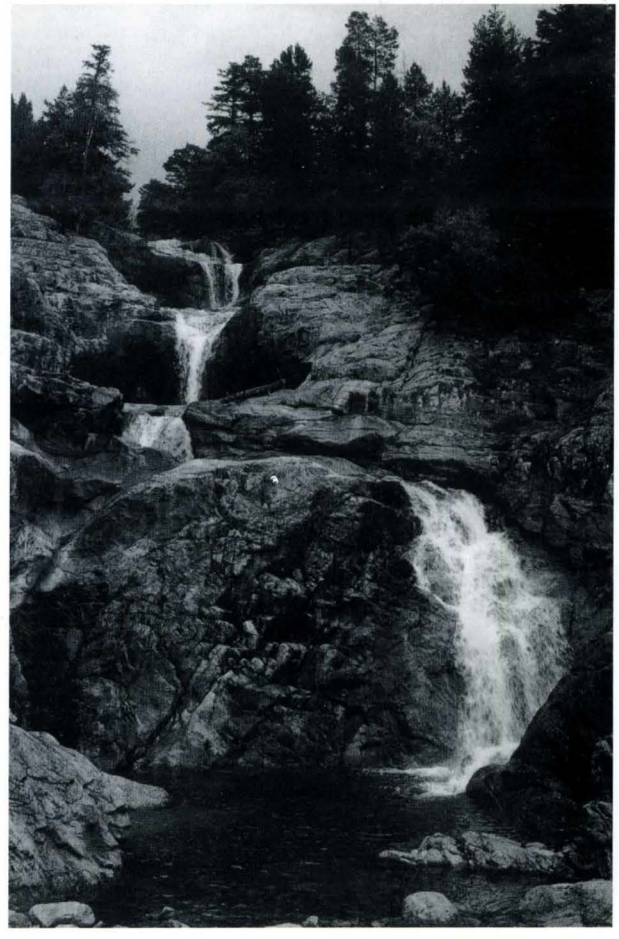

Barruera proyecta un parque ecológico en la margen izquierda del río Noguera de Tor

Rejuvenecerán las antiguas lagunas y crearán un hábitat para árboles, truchas y pájaros

El municipio de Barruera proyecta la recuperación ecológica de la zona lindante al río Noguera de Tor, en el ensanche que va del pueblo a la presa, conocida como el Forco, como zona lúdica que contemple principalmente el rejuvenecimiento de las antiguas lagunas como brazos de río y la creación de un hábitat para árboles autóctonos, en forma de bosque de ribera, truchas y pájaros.

Este proyecto, que ha sido enviado a la Conselleria de Medi Ambient para ser incluido en las ayudas que este departamento tiene previstas para municipios este año y cuyo plazo de presentación ha finalizado, partió de la sociedad de pescadores de la Vall de Boí, que lo trasladó al Ayuntamiento para que éste, a su vez, lo hiciera llegar a la Generalitat.

La redacción del proyecto corre a cargo de la Dirección General de Medi Natural y en la financiación de la obra, cuyo presupuesto inicial asciende a más de 30 millones de pesetas, participarán Medi Natural, Medi Ambient y la Junta d'Aigües.

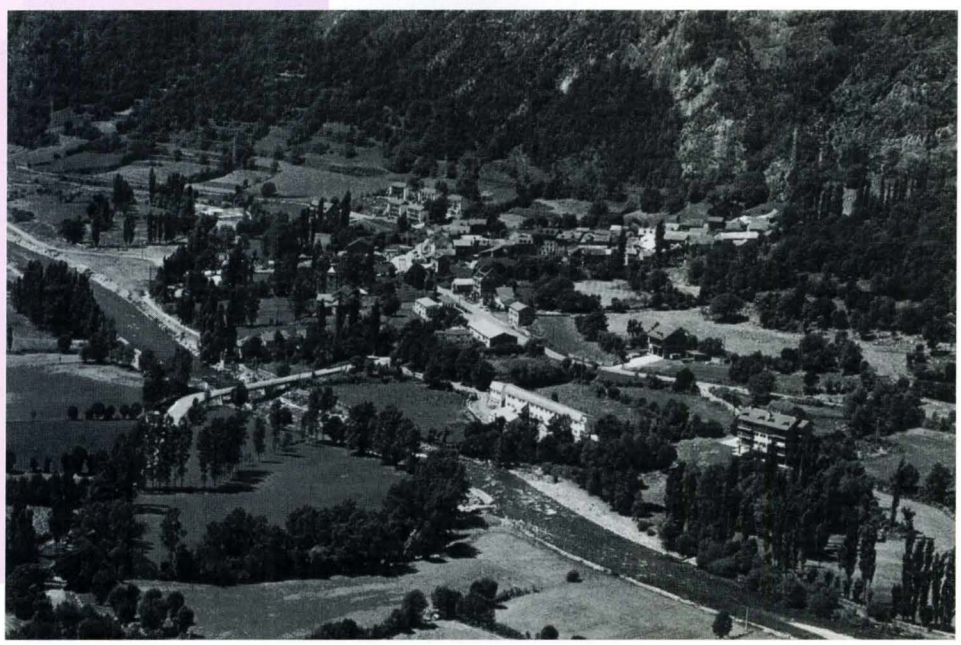

Zona degradada

La zona que se pretende recuperar a nivel ecológico se halla desde hace varios años en un estado de degradación a causa de las extracciones de áridos realizadas y al elevado volumen de lodo que se acumula en la presa y afecta a estas antiguas lagunas.

Precisamente fue en esta misma zona donde el río fue desviado, por lo que el proyecto citado pretende también recuperar el caudal perdido o al menos el tramo de caudal que se vio desviado.

Así, la zona húmeda se convertiría en una zona de ciénagas y la parte seca de la superficie a recuperar serviría para habilitar un parque de árboles autóctonos de la Vall de Boí. La zona total está comprendida por unos terrenos comunales, por lo que debe ser el Ayuntamiento el que encabece a efectos prácticos la iniciativa.

Hasta la fecha, y a pesar de que la Generalitat todavía no ha hecho públicos los proyectos que gozarán de las ayudas de 1994, tanto el delegado del departamento en Lleida, Jesús Bartolomé, como los responsables de la Junta d'Aigües en esta misma demarcación ya han mostrado su interés en impulsar este proyecto por sus características.

Clases de pesca y natura en el FORCO

La idea de recuperar la margen izquierda del río Noguera de Tor a la altura de Barruera nació en el seno de la sociedad de pescadores de la Vall de Boí, que preocupada por el desarrollo y aprovechamiento del cauce del Noguera de Tor propuso recuperar este tramo del río cuya orilla es de una gran extensión y presenta, en principio, grandes posibilidades no sólo fluviales, sino también ecológicas y lúdicas en general.

El proyecto de crear este gran parque ecológico y turístico en la margen izquierda del río a su paso por Barruera va unido a la recuperación del cauce, así como a la repoblación de truchas que se está llevando a cabo tras la extracción de áridos para las obras de la carretera.

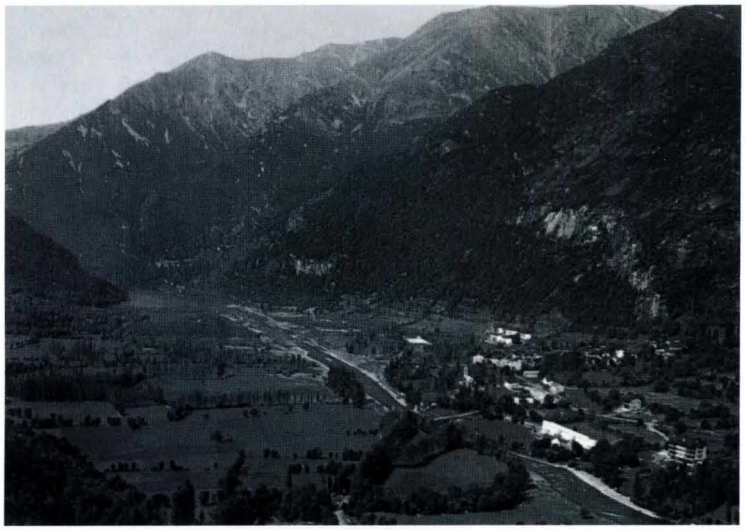

Por este motivo, la recuperación de esta zona serviría en el futuro de marco incomparable para la escuela de pesca de la sociedad de pescadores de la Vall de Boí, así como para la de Natura, ya que ambas tendrían en esta nueva área ecológica rejuvenecida un escenario idóneo para impartir las clases prácticas a los escolares. Cabe recordar, en este sentido, que la futura Escola de Natura irá ubicada en esta zona, ya que existe el compromiso de trasladar su actual sede en la misma localidad.

Anna Blume

LORDÈRES:

Era istòria inacababla?

Darrèraments era Val d'Aran non sonqu'ei coneishuda pertot pera beresa des sòns paisatges e es sues atirances toristiques se non qu'ath delà n'ei pera composicion, volume, forma e textura des sues lordères. Aguest pruvelètge, guanhat a pos ei frut dera inacababla polemica sus eth remassatge e tractament des residús solids urbans. Polemica aguesta qu'a viatges non a pas arren de qu'envejar as mès reputats «culebrones» (*serpentassi*) televisius, despús de mesi de batalhades, acusaments e desqualificacions crotzades, era situacion ei era medeisha qu'ath començament, e non se prevé pas un desnudament a cuert plaç. Aué per aué non i a pas, ne semble pas possible a cuert tèrme, un convengut entre totes es parts implicades que permete ua gestion racionau des residús que generam.

Se quauquarren positiu a tot er embolh de baudragues generades ath torn deth tèma, ei d'auer hèt tan public e coneishut eth problèma des residús. Es lordères son un problèma de per tot, tanben d'auti parçans de Catalonha an serioses dificultats entara sua corrècta eliminacion, mès en cap de lòc s'a arribat ara situacion aranesa. Aciu i a es mieis entà resòlver eth problèma mès era discusion artenh a extrèms inimaginables talament coma ei de batalhà-se pera proprietat des contenedors. Ei de plànher que en torn de servir entà concienciar ara populacion deth grèu problèma que representen es residus que generam, era «valentia» ena que s'entestardissen es nòsti politics sonque servirà entà desprestigiar mès e mès era imatge des nòstes institucions, entà non parlar dera imatge qu'Aran da deth tunèl enlà.

Entà redusir es nòsti residús, reciclà-ne eth maximom possible e eliminà-ne era rèsta d'un biais racionau e respectuós tamb eth miei, en definitiua entà gestionar corrèctaments es residús que produsim, ei de besonh un consens e ua actuacion globau, ei de besonh un trabalh a long tèrme entà concienciar e implicar a toti es sectors sociaus. Ena Val d'Aran en torn d'apressà-mos ad aguesti objectius mos n'aluenham, e talaments coma se van pausant es causes ei de mau díder se bèth dia s'arribarà d'apariar eth problèma, çò que semble èster plan clar ei que possiblaments saberam causes tant «*importantes*» coma eth pes, prètz, compausants e proprietaris des contenedors, per exemple.

El mejor arte religioso ribagorzano, a salvo

La iglesia vieja del Pont de Suert, ¿futuro museo?

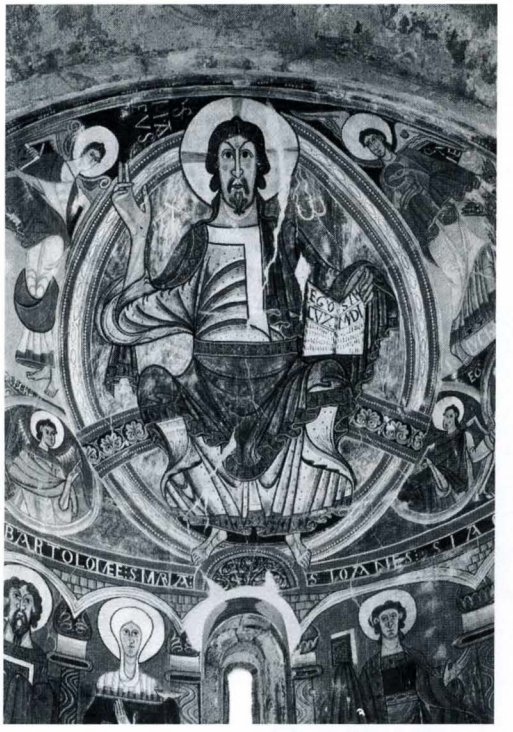

La parroquia del Pont de Suert quiere proponer a los pueblos de la comarca de l'Alta Ribagorça y la Ribagorça Oriental que aportaron piezas de arte religioso a la exposición Christus, celebrada del 27 de marzo al 7 de abril pasados, que cedan el material para que permanezca dentro de la iglesia vieja del Pont, ya que así «podrá ser mejor conservado y no sufrirá el deterioro propio de estar en ermitas e iglesias abandonadas o poco atendidas», según han explicado fuentes parroquiales. La propuesta, en principio, se hará a los vecinos de estos pueblos de la zona como un intento de «salvar» este patrimonio cultural y religioso que, tras el éxito de la muestra de estos días, ha despertado el interés en toda la comarca.

La iniciativa podría servir, según las mismas fuentes, para promover la iglesia del Pont de Suert no sólo como lugar de culto sino también como «museo permanente» de esta colección de piezas de un alto valor histórico para la comarca y para el arte religioso en general. Cabe destacar que la iglesia del Pont de Suert está siendo restaurada por fases y sigue siendo utilizada para el culto de forma ocasional, ya que la parroquia no contempla por ahora que reemplace a la iglesia nueva en funciones.

La exposición Christus, visitada por más de 4.000 personas en los doce días que duró, albergó las piezas susceptibles de ser acogidas en la iglesia vieja del Pont de forma permanente. Éstas son los cristos de Perves, Taüll, Barruera, Noales, Manyanet, Sentís, Llesp, Irgo y Cirés, las crucificciones de Montanuy, Sadurní-Coll y Boí, así como las vírgenes de la Mola (El Pont de Suert), del Nen (Ardanuy), del Congost (Xiribeta), de la Pietat (el Puente de Montañana), de Montserbós (Castisent) y de Esperan (El Pont). También podrían ser susceptibles de ser acogidas las tallas de Sant Joan Baptista de las Iglesias de: Sant Antoni Abat de Gotarta, Sant Martí de Castellars, la Mare de Déu de Gràcia de Llesp, Sant Salvador de Casòs, Sant Climent de Iran, la crucificción de Ardanué, Sants Benet i Bernat del Monestir de Lavaix (?), las arquetas de Benabarre, Sopèira y Buira, las cruces procesionales de Cirés, Perves, Sopèira, les Paüls, Coll, así como las custodias de Vilaller, Durro, Corruncui, y los cálices de Areny, Torre de Tamúrcia y Corruncui. Podrían añadirse otros relicarios, copones y veracruces expuestos también en Christus, así como portaviáticos, ollas baptismales, crismeras archiprestales y los valiosos frontal del altar de Buira, pergamino cantoral de les Paüls, manuscrito de les Paüls y pizarra de consagración del altar de Coll.

Anna Blume

Vacances solidàries

Quan arriba el temps d'estiu i les vacances, sovint aprofitem per fer tot allò del que no tenim temps durant la resta de l'any, també pot ser un temps per exercir la nostra solidaritat.

A l'arribar les vacances aprofitem per fer coses que la feina diària sovint no ens permet. Normalment dediquem aquest temps de descans a viatjar, practicar esports, etc., i en general tot allò que no fem, sigui cert o no, donant-li la culpa a la manca de temps. Durant l'any molt possiblement ens passa pel cap la idea de fer alguna cosa quan veiem als mitjans de comunicació la situació d'injustícia i misèria que es dóna a molts llocs del món, però esclaus de la nostra realitat quotidiana, no sabem ben bé que fer i, en el millor dels casos, fem petites aportacions econòmiques per diferents causes humanitàries.

És en aquests moments, quan pensem que volem fer alguna cosa, encara que no sabem quina, quan se'ns desperten els sentiments solidaris. Lamentablement la majoria de vegades aquests sentiments queden ràpidament ofegats pel rapidíssim ritme de vida de la nostra societat, la realitat de cada dia no ens deixa temps per ser solidaris.

La solidaritat, ser solidaris, vol dir sentir com a pròpia la situació que pateixen altres persones, és fer nostres els problemes dels altres. Normalment la solidaritat surt espontàniament quan qui pateix la desgràcia és algú proper, algun familiar, amic, etc. Si a un veí nostre se li enfonsa la casa, ràpidament buscarem la forma d'ajudar-lo, ens sentirem solidaris amb la seva situació. De la mateixa manera actuarem quan es produeix alguna catàstrofe en el nostre país. Però la solidaritat no sorgeix tan fàcilment quan qui pateix no és algú tan proper, o quan la situació no és repentina, sorprenent, commovedora sinó latent i de forma continuada com les situacions de misèria a alguns suburbis o la fam de l'Àfrica. La solidaritat no coneix distàncies ni fronteres, els problemes que altres pateixen tan injustament són també els nostres problemes; si veritablement som solidaris, la misèria dels suburbis urbans és la nostra misèria, la fam de l'Àfrica és la

nostra fam.

Així, si durant l'any no podem exercir la nostra solidaritat, potser les vacances o una part d'elles, poden ser un bon moment per retrobar-nos amb nosaltres mateixos, dedicar una mica de temps a fer allò que sovint tenim la necessitat de fer i no sabem com ni quan. Durant les vacances podem dedicar una mica de temps a col.laborar amb algun dels grups o organitzacions que es dediquen a intentar pal.liar en el possible totes aquelles situacions injustes que es donen arreu. Només una mica de preparació prèvia és suficient per aportar el nostre granet de sorra.

Si ens agrada viatjar hi ha maneres més solidàries de fer-ho que anar a fer visites turístiques, si bé el turisme és font d'ingressos per alguns països no desenvolupats, aquests ingressos no fan més que afavorir les parts de la població que menys ho necessiten. Si abans de sortir de viatge ens posem en contacte amb organitzacions que treballen al país que pensem viatjar, podem trobar una manera de col.laborar amb elles, dedicant, si més no, uns dies del nostre viatge.

Cada cop hi ha més persones que dediquen part de les seves vacances a anar a cooperar en llocs a on és necessari. La cooperació internacional, a través d'organitzacions no-governamentals és l'expressió de solidaritat que més problemes està solucionant, aquesta cooperació no es limita a ocasions de grans desastres, sinó que és callada i constant amb objectius a llarg termini. Anar a treballar, cooperant per solucionar els problemes d'aquests països, és una experiència que va molt més enllà de la simple visita turística.

Si per aquestes vacances ja hem fet tard, no deixem que ens passi el mateix l'any vinent. Quan algun dia a l'hivern sentiu la necessitat de fer alguna cosa, de ser solidaris, no ens excusem amb la manca de possibilitats, poseu-vos en contacte amb qualsevol de les organitzacions o grups que existeixen, amb una mica de planificació podreu fer de les vostres vacances un temps de solidaritat.

Com contactar

A través de les oficines de benestar social, o de l'Institut Català del Voluntariat, (Tel. 93-315 32 00), podeu contactar amb qualsevol grup o organització que treballen voluntàriament ja sigui al nostre país o a altres països del món.

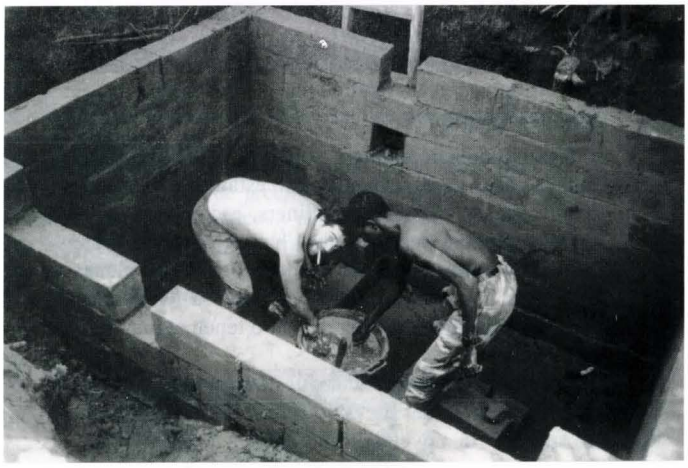

Vacunació antitetànica

El tètanus és una malaltia infecciosa aguda i molt greu. Es caracteritza per la presentació d'espasmes musculars incontrolats. Malgrat els tractaments actuals entre el 30 i el 40% de les persones infectades moren.

El bacil causant del tètanus (Clostidrium Tetani) es troba molt difòs a la terra i al contingut intestinal de diversos animals i de l'home, és molt resistent i pot sobreviure durant anys. A Catalunya, durant els anys 85 a 90 va haver uns 15 casos/any.

La porta d'entrada més freqüent del bacil del tètanus han estat les ferides, seguides de les intervencions quirúrgiques, les punxades i del consum de drogues injectades. Quant a professions, les més afectades són els pagesos i els jardiners. La majoria dels casos no estaven vacunats o ho estaven incorrectament.

Malgrat que el panorama podria semblar molt fosc, disposem en l'actualitat d'una mesura preventiva de provada eficàcia: la vacuna antitetànica. Aquesta vacuna ja es posa a la població infantil juntament amb la de la diftèria i la de la tos ferina, així la població infantil està ben coberta (fins els 14 anys), però la població no està vacunada o ho està incorrectament en la majoria dels casos. La VAT no presenta pràcticament contraindicacions i és en general ben tolerada, s'administra mitjançant una petita punxada.

La VAT es farà segons la pauta següent:

1a visita	1a dosi
Als dos mesos	2a dosi
A l'any de la 2a	3a dosi
Cada 10 anys a partir de la 3a dosi:	revacunació

Qui cal vacunar?

Tota la població adulta i, sobretot, aquelles persones que, a causa de la seva professió estan més exposades, com pagesos, ramaders, jardiners, escombriaires, etc. També aquelles persones que s'han de sotmetre a intervencions quirúrgiques de l'abdomen o de les cames i aquelles que tenen nafres varicoses a les cames o pacients que no es mouen del llit o tenen alguna ferida crònica.

Donada la importància d'aquesta vacuna és necessari realitzar programes de vacunació, com el que durant el proper mes de novembre tindrà lloc a la Val d'Aran.

Ordenadores en color

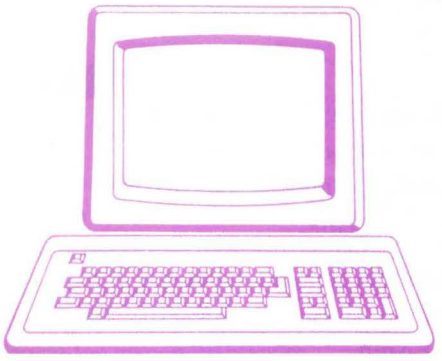

Como los lectores estarán apreciando se está produciendo un gran auge de productos informáticos móviles, que hacen posible el trabajo con los ordenadores aún en entornos que no resultan especialmente apropiados para desempeñar sus funciones. Nos estamos refiriendo a, por ejemplo, la adquisición de datos en lugares donde no se dispone de suministro eléctrico o, de manera más genérica, editar un texto o insertar registros en una base de datos mientras realizamos un viaje en avión.

En los últimos años se ha producido una reducción de precio y tamaño en estos equipos portátiles realmente espectacular. Cuando hablamos de máquinas portátiles ya no debemos pensar en aquellos primeros ordenadores que se encontraban contenidos en el interior de una maleta que, más que portátiles, eran transportables. En la actualidad disponemos de sistemas con un tamaño similar al de una agenda y con la potencia de una máquina de sobremesa convencional. Esto, unido a avances en el terreno del ahorro de energía, hace que estos productos se encuentren en un momento de plena madurez tecnológica que los hace enormemente atractivos para el público en general.

Ultimamente, además, se están empezando a encontrar disponibles algunas nuevas tecnologías que abren nuevos horizontes para la informática móvil. Nos estamos refiriendo al campo de las comunicaciones inalámbricas que hacen posible la transmisión de los datos contenidos en nuestra máquina portátil a, por ejemplo, el servidor de nuestra empresa sin necesidad de disponer del cableado necesario para la transmisión de la información digital.

Otras tecnologías que están expandiendo el campo de actuación de los ordenadores portátiles es la capacidad *multimedia* de la que se está dotando a estas máquinas. Estas posibilidades se limitan, en algunos casos, a la inclusión de una tarjeta de sonido que, en la mayoría de las ocasiones, es compatible con Sound Blaster. Sin embargo, en equipos más avanzados y caros, se incluye la integración de vídeo digital mediante hardware que usa algoritmos de compresión como Indeo o MPEJ, la variante de JPEG para imágenes en movimiento. Algunos fabricantes, como por ejemplo IBM, disponen de módulos *multimedia* que se colocan debajo del portátil y que llegan a incluir incluso un par de altavoces.

A los factores anteriores mencionados hay que añadir, como punto clave para la difusión de este tipo de ordenadores, la caída de precios que se produce, de forma más o menos constante, de los productos informáticos y de electrónica en general.

Esto hace que, actualmente, sea posible adquirir una máquina portátil de una potencia más que respetable por un precio no mucho más elevado que el desembolso necesario para comprar un ordenador de sobremesa equivalente.

PC Worl Julio/Agosto 1994

Girona, 49 pral.
08009 BALCELONA

FSI
FORMACIÓ I SISTEMES INFORMÀTICS

Tel. 412 33 30
Fax 412 20 05

Qualitat total?

Un dels prohoms del Marketing Nordamericà, definia aquest concepte tan maltractat i falsejat de la Qualitat Total com la «Diferència entre el que hom pensa trobar i el que es troba realment».

Amb aquesta definició, és molt fàcil poder saber què estem fent bé i en quines coses se'ns veu el llautó. Naturalment parlo de la Val d'Aran.

Crec que és bàsic que en una contrada en la que es viu principalment del turisme, caldria fer de tant en tant una breu reflexió (col.lectiva?) sobre què espera trobar-se el nostre client (habitual o no), i què es troba realment quan passa el túnel.

Els nostres visitants i clients, esperen trobar-se...

UNS PREUS EXCESSIUS?

PRODUCTES CONGELATS?

ESTABLIMENTS SENSE PERSONALITAT?

MOLT POCA PROFESSIONALITAT?

CAMINS I PISTES FORESTALS DEFICIENTS?

NUL.LA AMABILITAT I CORTESIA?

Penso que seria molt fàcil aplicar la definició de qualitat total i poder reduir aquesta diferència entre el que hom espera trobar-se i el que realment es troba.

En continuarem parlant, avui ja és Agost i després ja en parlarem...

CRAMBA OFICIAU DE COMERÇ E INDÚSTRIA
Delegacion Val d'Aran • Tel. 64 28 34 VIELHA

Gloria Estefan: *«Mi Tierra»*

Gloria Estefan ha apostado en su último álbum por reencontrarse con sus raíces culturales caribeñas o bien por adecuar la oferta musical al creciente mercado de los hispanohablantes.

La academia de los Grammy lo ha reconocido otorgando el Grammy a su último trabajo «Mi Tierra», como el mejor álbum de música latina. Premio que se justifica con los más de 700.000 ejemplares vendidos en España, siendo el disco en español más vendido del mundo, disco extranjero más vendido en España, premio Ondas, etc.

Gloria Estefan y su álbum «Mi Tierra» ha dado con la clave del éxito.

«Como agua para chocolate»

Laura Esquivel
Ed. Salvat
(Grandes éxitos, grandes escritoras)
213 pág.

Doce recetas para doce meses del año, excusa y motivo en una historia de amor apasionado y, como no, frustrado.

De la cocina de Tita, de sus sartenes y pucheros hace su vida. Alrededor de ella, la cocina, gira todo el universo infinito y casi podemos sentir el aroma de los sentimientos mezclados con el de la comida.

Si gustan de las narraciones de sabores fuertes y marcados, si su paladar agradece las historias que resultan reales de puro increíbles, deborarán ésta y su digestión les resultará placentera y agradable.

J.C.

Concurs Fotogràfic Fotopirineus-2000

Durant tot l'estiu i fins el 10 de setembre està tenint lloc el 1er Concurs Fotopirineus-2000, convocat per INCOP-2000 i FOTO SISTEMA.

Porteu les vostres fotografies a Foto Sistema (Pas d'Arro, apart. Sapporo II Vielha), hi ha apartats i categories per a tots.

La participació és gratuïta i, en el moment de la inscripció, sereu obsequiats amb un rodet de fotografies gentilesa de Foto Sistema.

HI HAURÀ IMPORTANTS PREMIS PER ALS GUANYADORS.

ÀNIM I A PARTICIPAR.

Parlem!!

REVISTA TRIMESTRALA
AUVERNHATA
& VELAVA

nº 41

ESTIU de 1994

VAI-I, QU'AS PAUR !

PREIZ : 20 f

Transcription graphique en OC : "TIERRE CODERT"

III CURS NOVES TECNOLOGIES APLICADES A LA RESTAURACIÓ

CASA IRENE,
del 26 de setembre al 7 d'octubre

DILLUNS, 26
Cuina al buit

DIMARTS, 27
Cuina al buit

DIMECRES, 28
Manipulació i tall de carns

DIJOUS, 29
Rebosteria salada
Formatges

DIVENDRES, 30
Gelats
Cafès i infusions
Productes del Pirineu.
Taula rodona

DILLUNS, 3
Cuina d'interior

DIMARTS, 4
Cuina de mar

DIMECRES, 5
Cuina del Pirineu des França

DIJOUS, 6
Cuina del Pirineu des Catalunya

DIVENDRES, 7
Cuina d'autor

Per a més informació i subscripcions als telèfons

973 64 09 00 Sr. Andreu Vidal
973 64 24 23 Sr. Miquel Campà
973 64 25 05 Sr. Joan Busquets

IRENE

Hotel Valarties

Restaurante

Casa Irene

Calle Mayor 3

Teléfono (973) 64 09 00 - Tel. y Fax (973) 64 21 74

25599 Arties (Val d'Aran)